

§ 2. Den, der handler i Strid med Bestemmelser, der er truffet i Henhold til § 1, straffes med Bøde fra 500 Kr. til 10 000 Kr., hvorhos Varerne konfiskeres. Bøden tilfalder Statskassen. Sagen behandles som Politisag.

Denne Lov træder straks i Kraft og bortfalder med Udgangen af Marts Maaned 1923.

(Straffebestemmelserne i sidstnævnte Paragraf er ganske svarende til § 3 i Loven af 6. Maj 1921 om Indskrænkning i Adgangen til at anvende Pap og Kunstlæder i Skotøj. Aarvog 1920—21, pag. 368).

Bemærkningerne til Lovforslaget var saalydende:

Under Hensyn til den i den sidste Tid stedfundne stærke Stigning i Indførselen af Skotøj og Cigarer (Cigarillos), navnlig fra valutasvage Lande, og den uheldige Indfyldelse, som denne for en Del paa ganske særlige Forhold hvilende Indførsel har paa Beskæftigelsesgraden for de paagældende Industrier, har Regeringen efter derom med vedkommende Erhvervsorganisationer førte Forhandlinger fundet det betimeligt gennem nærværende Lovforslag at søge Bemyndigelse til at gøre Indførselen af saavel Skotøj som Cigarer (Cigarillos) afhængig af en af Handelsministeren meddelt Bevilling.

Det er Hensigten at administrere Loven efter lignende Principper som dem, der ligger til Grund for den i Svejts gældende tilsvarende Ordning. Til at bistaa Ministeriet i saa Henseende agter man for Skotøjsindustriens Vedkommende at benytte det af Handelsministeriet under 26. Maj 1921 nedsatte Skotøjsudvalg og for Cigarindustriens Vedkommende at nedsætte et Udvalg af tilsvarende Sammensætning.

Om de ovennævnte Principper, der ligger til Grund for den i Svejts gældende Ordning udtalte Ministeren (Landstinget, Sp. 3041), at disse gaar ud paa, at Bevillingen gøres afhængig af, at det af Importøren godtgøres, at der samtidig med Indførselen af den udenlandske Vare er afgivet Ordre til en indenlandsk Virksomhed af en efter de foreliggende Omstændigheder passende Størrelse. I »Tidsskrift for Industri« oplystes saaledes, at i Svejts var Forholdet i Øjeblikket det, at hvis den ønskede Tilladelse gælder Fodtøj fra Tyskland eller andre valutasvage Lande, kunde der opnaas Tilladelse til Indførsel af ca. 10 pCt. af det i Indlandet købte Parti, medens denne Procentsats kunde gaa op til 50 à 75, hvis det drejer sig om Køb af Fodtøj i England eller Amerika. Man burde formentlig dog ikke hæfte sig ved disse Procentsatser, men gaa frem efter det samme Princip og ikke lukke helt af, muligvis lade Importen fra valutastærke Lande være helt fri. Skønnet over, hvad der i de givne Tilfælde maatte anses for passende, skulde i øvrigt ligge hos